

S'HA DE SOLUCIONAR JA, L'ENCREUAMENT DE L'ESTACIÓ.

Caldria pensar, que tots pensàrem, que a partir del proper curs, els **xiquets d'Almoines** de dotze o més anys (quan acaben el sisè de Primària) hauran d'agarrar els trastos de l'escola i anar-se'n cap a Bellreguard per a continuar estudiant al Centre d'Ensenyament Secundari, ja que ací al nostre poble no en tindrem, d'estudis secundaris. Enguany, ja hi van xiquets d'Almoines, a Bellreguard, però a partir, com he dit, del curs 1996-97, quasi tots els nens de 12 anys hauran d'agafar la bicicleta, el cotxe, l'autobús, o anar a peu al nou centre escolar.

I ací ve el problema, hauran de creuar **la carretera de circumval·lació** i tots sabem que és un lloc perillós: els cotxes de la carretera van prou fort (molts no respecten els senyals de la limitació de velocitat) i per altra banda els que creuem la carretera també tenim reduïda la visibilitat. És a dir tot a favor que hi haja, com ja ha succeït, molts accidents. Ara desgraciadament no som només les possibles víctimes els que anem a treballar ara podran ser també els que van a estudiar.

Per tot això crec que les autoritats municipals haurien de tenir en compte que tota la població infantil i juvenil del poble d'Almoines es veurà afectada pel punt negre de l'encreuament de l'estació i que hauran ara ja definitivament d'exigir que se **solucione** (semàfors, redona, o altres) i no esperar a que hi haja més accidents com fins ara. No m'agradaria gens que lamentàrem no haver-ho arreglat amb suficient antelació el problema de l'encreuament de l'estació. Perquè tots sabem que sempre és millor prevenir primer que no després curar.

Josep Vicens.
Almoines, Maig de 1996.